

ชื่อวิทยานิพนธ์ ผลของวิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
ความสามารถในการคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทาง
พระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านป่าໄ戎
จังหวัดมุกดาหาร

ผู้จัด นายนิวัฒน์ สำราญ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ สุนันทพิพัฒน์ นุญสมบัติ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ
ศรีพหัส (3) รองศาสตราจารย์ ดร. สิริรัตน์ วิภาสศิลป์ ปีการศึกษา ๒๕๕๐

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์และ (2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ โรงเรียนบ้านป่าໄ戎 จังหวัดมุกดาหาร จำนวน ๒๓ คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองสอน ๑๖ ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์มีความสามารถในการคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัยเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

คำสำคัญ วิธีการสอนแบบเบญจลักษณ์ ความสามารถในการคิดแบบสืบสานเหตุปัจจัย มัธยมศึกษา

Thesis title: The Effects of Pancakkhandha Teaching Method on Buddhist Dhamma Learning Achievement and Cause Factors Inquiry Ability of Mathayom Suksa III Students of Ban Parai School in Mukdahan Province

Researcher: Mr. Niwat Lamjumjang; **Degree:** Master of Education (Curriculum and Instruction); **Thesis advisors:** (1) Sumontip Boonsombut, Associate Professor; (2) Dr. Siriwan Sripahol, Associate Professor; (3) Dr. Sirirat Wipassillapa, Associate Professor; **Academic year:** 2007

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to compare Mathayom Suksa III students' learning achievements on the topic of Buddhist Dhamma Principles before and after learning under the Pancakkhandha teaching method; and (2) to compare Mathayom Suksa III students' cause factors inquiry abilities on the topic of Buddhist Dhamma Principles before and after learning under the Pancakkhandha teaching method.

The sample consisted of 23 students studying in the second semester of the 2007 academic year at Ban Parai School in Mukdahan Province. They were selected by purposive sampling. The group was taught for sixteen hours. The instruments were the lesson plans on the topic of Buddhist Dhamma Principles based on the Pancakkhandha teaching method, a learning achievement test on the topic of Buddhist Dhamma Principles, and a cause factors inquiry ability test based on the topic of Buddhist Dhamma Principles. Statistics for data analysis was the t-test.

Research findings revealed that (1) the students' learning achievement on the topic of Buddhist Dhamma Principles after learning under the Pancakkhandha teaching method was significantly higher than their counterpart before such learning at the .01 level; and (2) after learning under the Pancakkhandha teaching method, students' cause factors inquiry ability on the topic of Buddhist Dhamma Principles was significantly higher than their counterpart before such learning at the .01 level.

Keywords: Pancakkhandha teaching method, Cause factors inquiry ability, Secondary education.